

လုံးချင်းဝတ္ထုတော်

ပြေပျဉ်

အက်ကြောင်းတစ်ခု၏သံဝဠာ

ပန်းချီသိန်းရွှေဩဇာ

အခန်း(၁)

စူးစိုက်ကြည့်ခြင်းခံရသော မျက်လုံးနှစ်စုံတို့ နှင့် ရင်ဆိုင်မိသောအခါ သတိရခြင်း၊ မှတ်မိနေခြင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းများ ပွင့်ဟသွားပြီး-

"ပြေမောင်"

"မီးစိမ်း...အဲ...စိမ်းဝါဖြူသွေး"

ကယောင်ကတမ်းနှင့် နှုတ်ဆက်စကားကို ကြားရသောအခါ ငယ်စဉ်ကလိုပင် ပွင့်လင်းစွာ ရယ်မောလိုက်သည့်အခါ မီးစိမ်းရုပ်က ငယ်ကလို အပြစ်ကင်းလျက်။

"ဘာတွေ ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေတာလဲ မီးစိမ်းဟာ မီးစိမ်းပဲ ပေါ့ ပြေမောင်ရယ်၊ နင်...နင် ဘာလာလုပ်တာလဲဟင်၊ ငါတို့ မတွေ့ရတာ ဆယ်နှစ်နီးပါး ရှိပြီနော်၊ နင့်ရဲ့ ရုပ်ကို ငါမှတ်မိနေတယ်၊ ငါလည်း ငယ်ရုပ်မပြောင်းဘူး မဟုတ်လား၊ အသက်ကြီးတော့ ပိုခန့်လာမှာ ပေါ့"

ဘာမှ မပြောင်းလဲသော ပြုံးချိုဝေစည်သော စကားသံ၊ သွက်လက်သော အမူအရာ၊ ရွတ်နောက်နောက် ရွှင်ပျပျ လေသံအားလုံး အားလုံး ဟိုးအရင် စိမ်းဝါဖြူသွေး...

မမှတ်မိစရာမရှိ ဆံပင်နက်နက် စိမ်းစိမ်းလေးက ပါးလျှော့ ဖြောင့်စင်း၍ ခါးအထိရှိဆဲ၊ ဟိုယခင်ကလိုပင် ဖားလျားချကာ အလယ်ခွဲနှင့် အသက်သုံးဆယ်အရွယ် နုပျိုနေဆဲနှင့် မပြောင်းလဲသော အပြုံးများ ...

"နင်ဘာလုပ်တာလဲလို့ မေးနေတာ မကြားဘူးလား ပြေမောင်"

"အာ...ဘာလဲ"

ထိုအမေးအတွက် အလန့်တကြား ဖြစ်သွား၏။

"နင်နဲ့ ငါက ဟိုးအဝေးကြီးကနေ ဒီမှာ လာတွေ့တာ သိပ်အံ့ဩလွန်းလို့ ပါ၊ နင်...ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ"

"ဟို...အင်း...ဒီလိုပဲ နင်ရော"

ဝိုးတဝါးနှင့် မရေရာသောအဖြေကို စိမ်းဝါဖြူသွေး၏ ရှက်ပြုံးနှင့် တောက်ပသော မျက်လုံးကြားမှ ပျောက်ကွယ်၍ -

"ငါ...ငါက ဒီမှာ လေ၊ ဟို...နင် အိမ်ထောင်ကျပြီလား"

"ဟင့်အင်း"

လေးတွဲစွာ ခေါင်းခါလိုက်မိသည် ။

"နင်နဲ့ ငါနဲ့ အသက်တူတူပဲ၊ ငါလည်း နှစ်ဆယ့်ခုနှစ်နှစ်ရှိပြီ၊ နင်က ငါ့လောက်တောင် မစွံသေးဘူးလား၊ ငါက နင်တို့ ကို သတိရနေတာ၊ ကို အောင်သန်းတို့လို ကလေးရပြီး ကလေးတွေက အပျိုလူပျို ဖြစ်နေပြီ ထင်နေတာ၊ သန်ဘက်ခါ သံတွဲမှာ ငါ့ဧည့်ခံပွဲရှိတယ်၊ ငါက ဒီမှာ ဆရာမတာဝန် ကျနေတာ"

ပါးစပ်က အဆက်မပြတ် စကားပြောရင်းက သူ၏ မင်္ဂလာပွဲဟူသော ဖိတ်စာလေးကို ထုတ်ပေးလိုက်သည် ။ ရုတ်တရက် စကားမပြောနိုင်ဘဲ ငေးကြောင်သွား၏။

"သူကလည်း ဒီက ငါးပုစွန်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်လေ၊ ငါတို့ ရန်ကုန်က ဆွေမျိုးတွေဆီမှာ ဧည့်ခံပွဲ ပြန်လုပ်ရတာပေါ့၊ နင်ဆက်ဆက် လာခဲ့

နော်၊ ငါနဲ့ ပြန်တွေ့ရတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုလို့ နင်ပဲရှိတာ၊ ဒီမှာ လက်ဖွဲ့
ခြင်း သည်းခံပါလို့ ရေးထားတာနော်၊ ငါ့အမျိုးသားက အပေါင်းအသင်း
တွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ရုံ သက်သက်ပဲ"

ငယ်စဉ်ကလိုပင် စကားများများ ပြောကာ သွက်လက်နေဆဲပင်။ ဆ
ယ်နှစ်လုံးလုံး လေ့ကျင့်ထားသော နှလုံးသားဟာ မာကျောနေလေပြီလေ
။

သူရော သူရော စကားများ ပြီး မီးစိမ်းကို ရွတ်နောက် လှောင်ပြောင်
နေတတ်သော်လည်း ဒီတစ်ခါတော့ လှောင်ပြောင်ဖို့ နေနေသာသာ မီးစိ
မ်းနားမှ ပြေးထွက်ချင်လောက်ပင် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်နေမိသည် ။

"ငါလေ ရန်ကုန်ရောက်ရင် နင် ငါ့ကို နာမည်ပေးထားတဲ့
မီးစိမ်းအကြောင်းကို သတိရပြီး ငါ့အမျိုးသားကိုတောင် ခဏခဏ ပြော
မိနေသေးတယ်၊ ကားတွေဟာ မီးနီရင် ရပ်တန့်ပြီး၊ မီးစိမ်းတာနဲ့
အရှိန်မြှင့်ပြီး တပူပူနဲ့ မောင်းတတ်ကြသလို ငါကလည်း အမြဲလျင်မြန်
နေလို့ မီးစိမ်းလို့ နင်က နောက်ခေါ်တဲ့ အကြောင်း ပြောပြတော့ သူကလ
ည်း ထောက်ခံတယ်လေ၊ ဟုတ်တယ်တဲ့ ငါကလည်း မီးစိမ်းနဲ့ တူတယ်
တဲ့ လေ၊ ဟင်းဟင်း...ဟင်း...နင့်ကိုတွေ့တော့ ငါ သူငယ်ချင်းတွေကို
သတိရလိုက်တာဟယ်"

ရင်ထဲမှာ ထိတ်သွား၏။ ဖော်ရွေသော၊ ပြုံးချိုသော၊ သွက်လက်သော
စိမ်းဝါဖြူသွေးတွင် သူငယ်ချင်းများ စွာ ရှိသည် ။ မိမိအတန်းတွင် သာမ
က တန်းခွဲများ နှင့် အပေါ်အောက် အတန်းများမှာ ပါ သူငယ်ချင်းများ
စွာ ရှိသည် ။

တစ်ကျောင်းလုံး မီးစိမ်းဆိုတာကို မသိသူ မရှိလောက်ပင်။

ထိုအခါတွင် မီးစိမ်း၏ သူငယ်ချင်းထဲမှာ တစ်ယောက်သော သူငယ်

ချင်းမှာ မှန်ဝါးဝါးနှင့် မီးစိမ်း၏ မှတ်သားမှု ပျောက်ကွယ်နေပါစေဟု တိတိတခိုး ဆုတောင်းလိုက်သည်။ ။

"နင်ဘာလုပ်လဲ ပြေမောင်"

"ငါ...ငါ...လမ်းတံတားဘက်မှာ လေ"

"ဪ...ဘာလဲ နင့်ရည်းစားကို လာကြိုတာလား လူပျိုကြီး"

"ဟာ...ကြိုကြိဖန်ဖန်ကွာ ငါ့သူငယ်ချင်းကို လာကြိုတာပါ"

လွှတ်ခနဲ ပြောပြီးမှ နောင်တရသွား၏။

"နင့်သူငယ်ချင်း နေဦး၊ နင်နဲ့ သိပ်တွဲတွဲ သူတစ်ယောက်ရှိပါတယ်၊ နာမည် ဘယ်သူ"

"ဟာ... မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့ကို နင်မသိပါဘူး၊ ငါလည်း ကျောင်းပြီးသွားကတည်းက ဘယ်သူငယ်ချင်းနဲ့ မတွေ့တော့ဘူး၊ နင်နဲ့ ပထမဦးဆုံး ရပ်ဝေးမှာ လာတွေ့တာ အံ့ဩလို့ မဆုံးတော့ဘူး၊ တကယ်ကွာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်"

"အေးလေဟာ နင်က ဆောက်လုပ်ရေးမှာ ၊ အေး...ဟုတ်သားပဲ၊ နင်က အင်ဂျင်နီယာကြီး ဖြစ်နေတာပဲ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်္ချာတော်တာပဲ၊ ငါလည်း နင်ပြောသလို စကားများများ ပြောရတဲ့ ရှေ့နေ သို့မဟုတ် ဆရာမဖြစ်မယ်လို့ ကြိုတင်ပြောတာ မှန်တယ်နော်။ ငါ သိပ္ပံနဲ့ ဘွဲ့ရပြီး မမျှော်လင့်ပဲ စကားများများ ပြောရတဲ့ အလုပ်ဝင်လုပ်မိတာ တကယ်ပဲ အာပေါက်တာ ပါးစပ်အမြှုပ်ကို ထွက်နေတာပဲ"

ကပျာကယာ စကားလွှဲလိုက်သည့်နောက်မှာ မီးစိမ်းတစ်ယောက် မျောပါသွားသဖြင့် သူနှင့်အတွဲအများ ဆုံးသူ၏ နာမည်ကို အစမဖော်မိပါစေနှင့် သတိမရပါစေနှင့်ဟု ကျိတ်၍ ဆုတောင်းရင်း လ

က်ကနာရီကို အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

"လာတော့မယ်"

"အမျိုးသားက ဟိုကနေ မုန့်တွေ သွားဝယ်တာလေ၊ ရေခဲမုန့်စပ်ဖို့ က ကုန်ကြမ်းသွားဝယ်တာ သူကိုယ်တိုင် ရေခဲမုန့်လုပ်မှာ ၊ ကျွေးမှာ က ဒံပေါက်နဲ့ ရေခဲမုန့်ပါ၊ သူက ဒံပေါက်လည်း ကောင်းကောင်း ချက်တတ်တယ်၊ အဲဒီအတွက် သွားတာပေါ့၊ သင်္ဘောပတ်နဲ့ ကြုံနေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ သင်္ဘောကလည်း ကြာလိုက်တာဟာ"

"ဟုတ်လား၊ ငါလည်း ဒီသင်္ဘောဆိပ်ကို ခုမှ လာဖူးတာ"

မျက်နှာမပျက်အောင် စကားသံ မတုန်အောင် ထိန်းချုပ်ကာပြောရင်း ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းများက ဆူညံစွာ လှုပ်ရှားအော်ဟစ်နေကြသည်။ ။

"နင်...နင်...မပါလာပါနဲ့ စောမေဒယ်ရယ်၊ နင် သင်္ဘောမမီဘဲ ကျန်ခဲ့ပါစေဟာ"

မတောင်းသင့်သောဆုကို ရင်မှာ တိတ်တခိုး တောင်းဆိုရင်းက သပြေခိုင်ဆိပ်ကမ်းမှ အဝေးသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

"အမယ်လေးနော် ငါက လည်ပင်းမရှည်ရဘူး၊ နင်ကရှည်နေတယ်၊ မဟုတ်မှ လွဲရော နင်စောင့်နေတာ မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းပဲ ဖြစ်ရမယ် ၊ ငါ့ကို မိတ်ဆက်ပေးဦးနော်"

"ဘယ်ကလာ ယောက်ျားလေးပါဟ"

မချိပြီးနှင့်ပြောရင်းက ရင်ထဲမှာ တောင်းပန်ချင်သည်။ ။ ဘယ်သူ့ကို တောင်းပန်ရမှန်း မသိတော့ပေ။

လွန်ကျူးစွာ မှားခဲ့တာက မိမိ ပြေမောင်သာ။

"တကယ် နင့်မှာ ချစ်သူလေးဘာလေး မရှိဘူးလား"

"မရှိပါဘူးဟာ"

စိတ်ပျက်လက်ပျက် လေသံနှင့် ပြောလိုက်မိသည် ။ အမှန်တကယ်ပင် မိမိမှာ ချစ်သူမရှိခဲ့။

စွဲလမ်းသူ တစ်ယောက်၏ နှလုံးသားအပူမီးက မိမိရင်မှာ ကူးစက်လောင်ကျွမ်းနေသောကြောင့် အရည်ပျော်နေသော အသည်းနှလုံးမှာ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားမှု ကင်းကာ ကျွမ်းခြောက်နေလေပြီ။

ချစ်တတ်ရန် နှလုံးသားမဲ့နေလေပြီ။

မီးစိမ်း ဒီနာမည်ကို သူပေးခဲ့မိတာ မှားခဲ့ပြီလား။

မီးလိုပူလောင်သူ စိမ်းကားလွန်းသူ မီးစိမ်း။ မီးစိမ်း အဲဒီလိုလည်း မီးစိမ်းကို အပြစ်မရက်။

"ဟော...ဒေါက်တာထားသူသူပါလား ခဏနော်၊ သူ့ကို ငါ စကားသွားပြောလိုက်ဦးမယ်၊ နင်နဲ့ ငါ စကားပြောစရာတွေ ရှိသေးတယ်၊ ငါတို့ ကိစ္စပြီးရင် ငါ့အမျိုးသားကိုခေါ်ပြီး လာလည်မယ်၊ အခုလည်း နင့်ကို မိတ်ဆက်ပေးရမယ်၊ သူကလည်း ပျော်ပျော်နေတတ်တယ်ဟ"

ချစ်သူအကြောင်း ပြောနေသည့် မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ရွှန်းလက်တောက်ပလျက် ရှိသည် ။

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အနားမှ နေ လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားတော့သည် ။

မီးစိမ်းကို ငေးကြည့်ရင်းက အော်ဟစ်၍ ငိုပစ်ချင်အောင်အထိ သူ့ရင်ထဲ တင်းကျပ်စွာ ပေါက်ကွဲချင် လာလေပြီ။

စောမေဒယ်၊ မင်းနဲ့ မီးစိမ်းတွေ့ရင် ဘယ်လိုမှတ်ချက် ချမလဲ။

မီးစိမ်းက သူ့ခင်ပွန်းကို ကြိုဆိုချိန်မှာ မင်းက မီးစိမ်းကို တအံ့တသြ
ကြည့်ရင်းက -

"သစ္စာဖောက်မလို့ "

မအော်လိုက်နဲ့ ဟာ။

မီးစိမ်းက သစ္စာဖောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါက သစ္စာမဲ့တာပါ။
မင်း ငါ့အပေါ်သာ အပြစ်ပုံချလိုက်ပြီး ငါ့ကို ကြိုက်သလို အပြစ်ပေးပါ
တော့။

မင်းရဲ့ ကျွမ်းလောင်နေတဲ့ အသည်းနှလုံးသားလေ။

ငါ့ရဲ့ နောင်တနဲ့ ပူလောင်ကျွမ်းတဲ့ အသည်းတွေအားလုံး နေသားတ
ကျ ပြန်တည်ငြိမ်အောင် အမှန်တရားကို ငါဝန်ခံပါရစေ သူငယ်ချင်း။

လောင်စာတွေကိုစုပြီး မီးရှို့ခဲ့တာ ငါပါ၊ မင်းနှလုံးသားတင် မကဘူး၊
ငါ့နှလုံးသားပါ လောင်ကျွမ်းနေပါပြီ သူငယ်ချင်းရယ်။
